

fiitssergeant Hænd fra 1ste April til 1ste October 1860, da han ansattes som Arrestforvarer i Solbøl, og 525 Rd. til livsvarige Understøttelser for de øvrige affledigede Betjente. Spørgsmaalet om den Understøttelse, der kan være at tillægge disse Sidstnævnte, er imidlertid foreløbig afgjort ved Finantslovens 2den Behandling i Folkethinget efter Udvalgets Forslag derhen, at livsvarig Understøttelse ikkun tillægges Bachmann, Helnæs og Hyrup, tilsammen til Beløb 264 Rd., og overensstemmende hermed indstiller Udvalget, at den samme Understøttelse bevilges for indeværende Finantsaar. Naar til dette Beløb lægges den forannævnte Understøttelse til Hænd 86 Rd., fremkommer 350 Rd., hvortil Begjæringen foreslaaes nedsat.

10) (Nr. 1 ad § 9 B. Justits- og Politivæsenet og de civile Straffeanstalter. I. Bestyrelse).

Under denne Post er et Beløb af 554 Rd. bragt i Forslag til Lønningsforhøielse for nogle Betjente ved Horsens Tugthuus ifølge Lov af 24de April 1860. Da Udvalget maa være enig med Indenrigsministeren i, at Loven ikke indeholder nogen Hjemmel for denne Lønningsforhøielse, og da Lovgrunden slet ikke finder sin Anvendelse paa disse Bestillingsmænd, idet de alle have over Halvdelen af deres Løn i Naturalpræstationer, saa indstiller Udvalget, at Forhøielsen nægtes, og Posten derefter nedsettes med 554 Rd.

11) Under 7de Decbr. sidstleden har Indenrigsministeriet tilskrevet Finantsudvalget saaledes:

Som det vil være Udvalget bekendt (jvf. Anm. til Finantslovsforslaget Pag. 13—14), er der tilstaaet Grosserer, Consul Koch og W. Henderson et Laan af Kongerigets Finantser paa 57,508 Rd. 32 f., mod 1ste Prioritets Panteret i et til Besørgelse af Dampstibsfarten mellem Kjøbenhavn, Færøerne og Island anstaaet Dampstib. Ifølge den for Laanet under 28de Juni f. A. udstedte Obligation skal dette afdrages i de 5 første Aar med 10,000 Rd. aarlig og i det 6te Aar med Resten 7,508 Rd. 32 f., dog saaledes, at denne Afbetaling liquideres med den Godtgjørelse, der vilde være at tilsvare af Finantserne for Postens Befordring (jvf. Finantslovens § 9 Lit. I.), saa at navnlig den ved Enden af hver Reise forfalvende Godtgjørelse til samme Tid bliver at affkrive paa Gjælden.

Da Ministeriet ikke inden Udløbet af Finantsaaret 1859—60 fra Justitsministeriet modtog de fornødne Oplysninger om, hvor mange Reiser der i samme Aar vare foretagne med det islandste Postdampstib, og til hvilken Tid disse vare endte, har der ikke i bemeldte Finantsaar kunnet finde nogen Opgjørelse Sted af, hvilke Beløb der maatte være at affkrive paa Obligationen for dette Aars Vedkommende. En i indeværende Finantsaar foretagen Opgjørelse har ført til det Resultat, at der for afvigte Finantsaar vil være at affkrive paa Obligationen ialt 8,333 Rd. 32 f., hvilket Beløb saaledes bliver at føre til Indtægt for Contoen i Finantsloven § 5 Nr. 3 e, imod at det samme Beløb føres til Udgift for Contoen § 9 I. Da sidstnævnte Conto imidlertid ikkun er bestemt til Afholdelse af Postbefordringsudgifterne, forsaavidt indeværende Finantsaar angaaer, maa Ministeriet ansee det rettest, at dette Beløb, der vedkommer afvigte Finantsaar, og som ogsaa, saafremt man havde seet sig istand til i rette Tid at foretage den fornødne Opgjørelse, vilde have kunnet afholdes af den for afvigte Finantsaar bevilgede Sum, bevilges Ministeriet for Finantsaaret 1860—61 gennem Tillægsbevilling for bemeldte Finantsaar. Ministeriet skal derfor herved tjenstligt anmode om, at der til anden Behandling af Tillægsbevillingsforslaget for 1860—61 maa blive stillet et Endringsforslag, hvorved Beløbet 8,333 Rd. 32 f. optages i § 3 under Nr. 5.

Overensstemmende hermed ere de forlangte Endringsforslag stillede og tiltraadte af Udvalget. Indtægtsstillingen er optaget i en ny Paragraph (Nr. 8 eventuelt Nr. 9).